TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. liepos 14 d.*

Byloje C-57/02 P

dėl 2002 m. vasario 22 d. pagal Teisingumo Teismo EAPB statuto 49 straipsnį paduoto apeliacinio skundo

Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox), įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokatų A. Vandencasteele ir D. Waelbroeck,

ieškovė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai A. Whelan, padedamo *barrister* J. Flynn, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts ir S. von Bahr (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Léger,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2004 m. spalio 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox)* (toliau – *Acerinox*) prašo panaikinti 2001 m. gruodžio 13 d. Europos Bendrijų pirmosios instancijos teismo sprendimą *Acerinox prieš Komisiją* (T-48/98, Rink. p. II-3859, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas tik iš dalies patenkino jos ieškinį dėl 1998 m. sausio 21 d. Komisijos sprendimo 98/247/EAPB dėl EAPB sutarties 65 straipsnyje numatytos procedūros taikymo (byla IV/35.814 – Papildomas lydinio mokestis) (OL L 100, p. 55, toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo.

Bylos faktai

2 Skundžiamame sprendime išdėstytus faktus, dėl kurių buvo paduotas ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir kurie yra aktualūs priimant šį sprendimą, galima reziumuoti taip.

3 *Acerinox* yra pagal Ispanijos teisę įsteigta bendrovė, kuri veikia nerūdijančio plieno srityje ir visų pirma plokščiųjų plieno gaminių sektoriuje.

4 Pasirodžius informacijai specializuotojoje spaudoje ir vartotojų skundams, 1995 m. kovo 16 d. Europos Bendrijų Komisija pagal EAPB 47 straipsnį paprašė daugelio nerūdijančio plieno gamintojų pateikti informacijos apie jų įvykdytą bendrą kainų padidinimą, vadinamą „papildomu lydinio mokesčiu".

5 Papildomas lydinio mokestis yra kainos priedas, kuris, apskaičiuotas atsižvelgiant į lydinio komponentų kainas, pridedamas prie referencinės nerūdijančio plieno kainos. Nerūdijančio plieno gamintojų naudojamų lydinio komponentų (nikelio, chromo ir molibdeno) kaina sudaro didelę gamybos sąnaudų dalį. Šių komponentų kainos labai smarkiai kinta.

6 Remdamasi surinkta informacija, 1995 m. gruodžio 19 d. Komisija 19 įmonių, tarp jų ir *Acerinox,* nusiuntė pranešimą apie kaltinimus.

7 1996 m. gruodžio mėnesį ir 1997 m. sausio mėnesį Komisijai atlikus patikrinimą vietoje, kai kurių bendrovių atstovai arba advokatai pranešė norintys su ja bendradarbiauti. 1996 m. gruodžio 17 d. *Acerinox* išsiuntė Komisijai tai patvirtinantį pareiškimą.

8 1997 m. balandžio 24 d. Komisija šioms įmonėms išsiuntė naują pranešimą apie kaltinimus, kuris pakeitė 1995 m. gruodžio 19 d. pranešimą apie kaltinimus.

9 1998 m. sausio 21 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

10 Šiame sprendime nurodoma, kad 1993 m. nerūdijančio plieno lydinio komponentų kainos labai sumažėjo. Kai nuo 1993 m. rugsėjo mėnesio išaugo nikelio kainos, gamintojų marža labai sumažėjo. Reaguodami į susidariusią padėtį, dauguma plokščiųjų plieno produktų gamintojų 1993 m. gruodžio 16 d. Madride vykusiame susitikime (toliau – Madrido susitikimas) nusprendė kartu pakelti savo produktų kainas, pakeičiant papildomo lydinio mokesčio skaičiavimo formulę. Buvo nuspręsta nuo 1994 m. vasario 1 d. papildomą lydinio mokestį skaičiuoti pagal formulę, kuri buvo paskutinį kartą naudota 1991 m., ir nustatyti, kad visi gamintojai referencinėmis kainomis turėtų laikyti 1993 m. rugsėjo mėnesį, kai nikelio kaina buvo žemiausia per visą istoriją, buvusias lydinio komponentų kainas.

11 Ginčijamame sprendime nurodoma, kad visi gamintojai nuo 1994 m. vasario 1 d., parduodami savo produkciją Europoje, išskyrus Ispaniją ir Portugaliją, taikė papildomą lydinio mokestį, apskaičiuotą pagal nustatytas naujas referencines kainas.

12 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija nusprendė, kad *Acerinox, ALZ NV, Acciai Speciali Terni SpA* (toliau – AST), *Avesta Sheffield AB* (toliau – *Avesta*), *Krupp Hoesch Stahl AG*, nuo 1995 m. sausio 1 d. tapusi *Krupp Thyssen Nirosta GmbH, Thyssen Stahl AG*, nuo 1995 m. sausio 1 d. tapusi *Krupp Thyssen Nirosta GmbH*, ir *Ugine SA*, tapusi *Usinor SA* (toliau – *Usinor*), nuo 1993 m. gruodžio mėn. iki 1996 m. lapkričio mėn. *Avesta* atveju ir iki ginčijamo sprendimo priėmimo visų kitų įmonių atveju, pakoreguodamos ir suderintai taikydamos naujas apskaičiuojant papildomą lydinio mokestį naudojamas referencines kainas, pažeidė EAPB sutarties 65 straipsnio 1 dalį. Komisijos teigimu, šiais veiksmais buvo siekiama apriboti ir iškreipti normalią konkurenciją bendrojoje rinkoje.

13 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje buvo paskirtos tokios baudos:

— *Acerinox*: 3 530 000 ekiu,

— *ALZ NV*: 4 540 000 ekiu,

— *AST*: 4 540 000 ekiu,

— *Avesta*: 2 810 000 ekiu,

— *Krupp Thyssen Nirosta GmbH*: 8 100 000 ekiu ir

— *Usinor*: 3 860 000 ekiu.

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

14 1998 m. kovo 13 d. *Acerinox* Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateikė ieškinį, kuriame prašė panaikinti jai skirtą ginčijamo sprendimo dalį ir papildomai labai sumažinti šiuo sprendimu jai paskirtą baudą.

15 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas patvirtino didžiąją ginčijamo sprendimo dalį.

16 Skundžiamo sprendimo 45 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog turėtų būti manoma, kad *Acerinox* dalyvavo susitarime taikyti papildomą lydinio mokestį, apskaičiuojamą pagal Madrido susitikime nustatytas referencines kainas (toliau – kartelis), nuo 1993 m. gruodžio 16 d. visose valstybėse, išskyrus Ispanijos Karalystę, o šioje valstybėje narėje ne vėliau kaip nuo 1994 m. sausio 14 d. Šio sprendimo 64 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija teisingai nustatė, jog kartelis buvo nevienkartinis pažeidimas ir tęsėsi, kol buvo priimtas ginčijamas sprendimas.

17 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 91 punkte taip pat nusprendė, kad *Acerinox* skirta bauda nėra neproporcinga padaryto pažeidimo sunkumui. Jo nuomone, *Acerinox* elgesys neduoda pagrindo sumažinti jai baudą taip pat kaip *Usinor* ir *Avesta,* kurios pripažino suderintus veiksmus.

18 Tačiau 141 skundžiamo sprendimo punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad Komisija, manydama, jog *Acerinox* ir dvi kitos įmonės nepateikė naujos informacijos Komisijos Pranešimo baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais taikymo (OL C 207, 1996, p. 4, toliau – pranešimas dėl bendradarbiavimo) prasme,

pažeidė vienodo požiūrio principą, nors šios įmonės pripažino, kad Madride įvyko susitikimas. Pirmosios instancijos teismas savo sprendimo 152 punkte nusprendė, kad šioms įmonėms skirtą baudą reikia sumažinti 20 %, o ne 10 %, kaip buvo numatyta ginčijamame sprendime.

19 Todėl Pirmosios instancijos teismas sumažino *Acerinox* skirtą baudą iki 3 136 000 eurų ir atmetė likusią ieškinio dalį.

20 Pirmosios instancijos teismas įpareigojo *Acerinox* padengti savo ir du trečdalius Komisijos bylinėjimosi išlaidų. Komisija buvo įpareigota padengti trečdalį savo bylinėjimosi išlaidų.

Šalių prašymai ir apeliacinio skundo pagrindai

21 *Acerinox* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— panaikinti ginčijamą sprendimą arba bent labai sumažinti baudą arba, nepatenkinus šio prašymo, grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

22 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą,

— nepatenkinus šio prašymo, jei skundžiamas sprendimas būtų iš dalies panaikintas, atmesti prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą ir

— priteisti iš *Acerinox* bylinėjimosi išlaidas.

23 *Acerinox* savo apeliacinį skundą grindžia šešiais pagrindais:

— akivaizdžia vertinimo klaida ir iš jos išplaukusiu klaidingu jos tariamo dalyvavimo kartelyje Ispanijoje motyvavimu,

— klaidingu sprendimo atmesti argumentą dėl paralelinių veiksmų už Ispanijos ribų motyvavimu,

— teisės klaida vertinant tariamo pažeidimo trukmę,

— klaidingu sprendimo atmesti argumentą dėl tariamo pažeidimo trukmės motyvavimu,

— motyvavimo klaida, susijusia su baudos dydžio proporcingumo nustatymu, ir

— pagrindinės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su baudos sumažinimu.

Dėl prašymo leisti pateikti pastabas dėl generalinio advokato išvados arba atnaujinti žodinę proceso dalį

24 2004 m. gruodžio 2 d. Teisingumo Teismo kanceliarijai pateiktame dokumente *Acerinox* prašo pirmiausia prašo leisti pateikti pastabas dėl generalinio advokato išvados arba kad Teisingumo Teismas, taikydamas savo procedūros reglamento 61 straipsnį, atnaujintų žodinę proceso dalį.

25 *Acerinox* nori pateikti savo pastabas dėl tų išvados punktų, kuriuose kalbama apie skundžiamo sprendimo 37 punkte minėtos faksogramos, kurią 1994 m. sausio 14 d. *Avesta* išsiuntė savo dukterinėms įmonėms (toliau – 1994 m. sausio mėn. faksograma), įrodomąją galią ir apie šio sprendimo 90 punkto motyvavimą.

26 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismo statute ir procedūros reglamente nėra numatyta galimybės bylos šalims pateikti pastabas dėl generalinio advokato išvados (žr. 2000 m. vasario 4 d. Nutarties *Emesa Sugar*, C-17/98,

Rink. p. I-665, 2 punktą). Todėl prašymas leisti pateikti pastabas dėl generalinio advokato išvados atmestinas.

27 Teisingumo Teismas pagal savo procedūros reglamento 61 straipsnį gali savo iniciatyva, generaliniam advokatui pasiūlius arba šalims prašant, nuspręsti atnaujinti žodinę proceso dalį, jei mano, kad jam nebuvo pateikta pakankamai paaiškinimų arba bylos sprendimas priklauso nuo argumento, dėl kurio bylos šalys dar nepareiškė savo pastabų (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Ripa di Meana ir kt.*, C 470/00 P, Rink. p. I-4167, 33 punktą ir 2004 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Swedish Match*, C 210/03, Rink. p. I-11893, 25 punktą). Tačiau šioje byloje Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, mano, jog turi visą reikiamą informaciją, kad galėtų priimti sprendimą dėl šio apeliacinio skundo. Todėl prašymas dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo atmestinas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

28 Kaip pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą *Acerinox* nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas akivaizdžiai klaidingai įvertino jos argumentus dėl jos tariamo dalyvavimo tariamame Ispanijoje kartelyje ir klaidingai motyvavo skundžiamo sprendimo dalį, kurioje nagrinėjamas šis klausimas.

29 Šiuo apeliacinio skundo pagrindu ginčijami skundžiamo sprendimo 37 ir 38 punktai, kuriuose Pirmosios instancijos teismas konstatavo:

„37 <...> iš bylos medžiagos ir ginčijamo sprendimo (motyvuojamosios dalies) 33 (punkto) aišku, kad *Avesta* 1994 m. sausio 14 d. faksograma pranešė savo dukterinėms įmonėms, įskaitant ir Ispanijos dukterinę įmonę, apie savo konkurentų poziciją dėl papildomo lydinio mokesčio taikymo jų vietos rinkose pradžios. Dėl *Acerinox* buvo nurodyta:

„*Acerinox* pareiškė, kad papildomas lydinio mokestis bus taikomas nuo 1994 m. balandžio 1 d. (jūs perskaitėte teisingai – nuo balandžio!) (Acerinox have announced that surcharges will be applied from 1st April 1994 (yes April!!!))".

38 Šiuo klausimu ieškovė neginčija šių savo pareiškimų tikrumo, tačiau pažymi, kad toks pareiškimas tik dar aiškiau įrodo, jog tuo metu, kai vyko Madrido susitikimas, nebuvo sudaryto susitarimo ar suderintų veiksmų dėl vėlesnio papildomo lydinio mokesčio taikymo Ispanijoje. Vis dėlto toks pareiškimas bet kuriuo atveju įrodo faktą, kad 1994 m. sausio 14 d. *Acerinox* išreiškė savo ketinimą taikyti papildomą lydinio mokestį Ispanijoje pagal Madrido susitikime dalyvių nustatytą tvarką ir taip prisijungė prie šio kartelio."

30 *Acerinox* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 38 punkte klaidingai nusprendė, jog ji neginčijo 1994 m. sausio mėn. *Avesta* faksogramoje išdėstytų teiginių. *Acerinox* teigia, kad savo Pirmosios instancijos teisme pateiktame ieškinyje ji aiškiai ginčijo šios faksogramos įrodomąją galią ir kad skundžiamo sprendimo motyvavimas šiuo klausimu grindžiamas iškraipytais įrodymais.

31 Komisija teigia, kad šis pagrindas yra nepriimtinas ir nepagrįstas. Nepriimtinas, nes tai, ką *Acerinox* nurodo kaip nepakankamą motyvavimą, yra fakto vertinimas.

32 Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas, remdamasis šia faksograma, teisingai nusprendė, kad jei 1993 m. gruodžio mėnesį *Acerinox* abejojo, ar dalyvauti Ispanijos kartelyje, tai šių abejonių nebeliko 1994 m. sausio mėnesį.

Teisingumo Teismo vertinimas

33 Reikia pastebėti, kad Pirmosios instancijos teisme pateiktame ieškinyje *Acerinox* dėl 1994 m. sausio mėn. faksogramos turinio rašė, jog „ši informacija dėl ieškovės padaryto „pareiškimo", kuris pats savaime būtų nesuderinamas su jos pozicija kitų šios pramonės įmonių požiūriu, yra netiksli. Tokio pobūdžio „pareiškimo" nebuvo".

34 Iš Pirmosios instancijos teismui pateikto *Acerinox* ieškinio teksto matyti, kad ji ginčijo jai priskirtinų šioje faksogramoje išdėstytų pareiškimų tikrumą. Todėl Pirmosios instancijos teismas, konstatuodamas priešingą faktą, klaidingai atpasakojo *Acerinox* požiūrį.

35 1994 m. sausio mėn. faksograma buvo esminis *Acerinox* dalyvavimo Ispanijos rinkos kartelyje įrodymas.

36 Todėl, kaip savo išvados 38 punkte nurodė generalinis advokatas, reikia manyti, kad Pirmosios instancijos teismas neturėjo teisės remtis 1994 m. sausio mėn. faksograma kaip įrodymu nepaaiškinęs, kodėl reikia atmesti *Acerinox* prieštaravimą šiuo klausimu. Neatsakydamas į *Acerinox* argumentą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Teisingumo Teismo EAPB statuto 30 ir 46 straipsniuose įtvirtintą pareigą motyvuoti.

37 Todėl pirmasis *Acerinox* nurodytas pagrindas pagrįstas tiek, kiek jame bandoma įrodyti skundžiamo sprendimo motyvavimo trūkumą išvada dėl šios įmonės dalyvavimo Ispanijos kartelyje.

38 Taigi ta skundžiamo sprendimo dalis, kurioje konstatuojama, kad *Acerinox* dalyvavo Ispanijos rinkos kartelyje, nes šį įmonė neginčijo 1994 m. sausio mėn. faksogramoje jai priskirtinų pareiškimų tikrumo, naikintina.

39 Kadangi skundžiamas sprendimas panaikintinas tik iš dalies, reikia toliau nagrinėti likusius apeliacinio skundo pagrindus.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

40 Kaip antrąjį apeliacinio skundo pagrindą *Acerinox* nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas nepakankamai motyvavo sprendimą atmesti argumentą, jog jos veiksmai už Ispanijos ribų tebuvo paprasčiausi paraleliniai, o ne suderinti veiksmai.

41 *Acerinox* teigimu, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 42 punkte teisingai konstatavo, kad ji skirtingu metu įvairiose valstybėse taikė papildomą lydinio mokestį. Tačiau, kaip buvo pabrėžta keliose ginčijamo sprendimo ir skundžiamo sprendimo vietų, kad Madrido susitikimo tikslas buvo vienu metu pakelti kainas šiuo papildomu lydinio mokesčiu.

42 *Acerinox* manymu, būtent atsižvelgiant į tokį kontekstą reikia nagrinėti jos argumentą, kad jos veikla tebuvo paprastas prisitaikymas prie rinkos sąlygų, o ne įmonių suderintų veiksmų pasekmė.

43 *Acerinox* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 43 punkte nenustatė būtino priežastinio Madrido susitikimo ir jos elgesio rinkoje ryšio ir todėl pripažinimas, kad *Acerinox* tariamai dalyvavo pažeidime už Ispanijos ribų, buvo nepakankamai motyvuotas. Todėl Teisingumo Teismas turėtų panaikinti šį teiginį.

44 Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas atmetė *Acerinox* argumentą, tai grįsdamas aplinkybėmis, kurių Teisingumo Teismas negali iš naujo nagrinėti, pavyzdžiui, *Acerinox* dalyvavimu Madrido susitikime, jos elgesiu per šį susitikimą, tai yra, kad ji neatsiribojo nuo kitų dalyvių, bei papildomo lydinio mokesčio taikymo įvairiose valstybėse narėse faktu ir tokio taikymo pradžios data. Taip Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad *Acerinox* taikytas mokestis yra ne prisitaikymas prie pastebėtų rinkos sąlygų, o suderinti veiksmai.

45 Komisija mano, kad bet kuriuo atveju skundžiamo sprendimo 41–43 punktuose išdėstyta Pirmosios instancijos teismo motyvacija aiškiai įrodo priežastinį per Madrido susitikimą suderintų veiksmų ir *Acerinox* elgesio rinkoje ryšį. Tai, kad ši įmonė papildomą lydinio mokestį pradėjo taikyti kiek vėliau, nei buvo numatyta, negali paneigti šio ryšio.

Teisingumo Teismo vertinimas

46 Pirmiausia, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 30 punkte teisingai nurodė taisyklę dėl įrodinėjimo naštos bylose, kuriose įrodyta, kad įmonės dalyvavo aiškiai konkurenciją pažeidžiančiuose susitikimuose. Remdamasis 1999 liepos 8 d. Sprendimu *Hüls prieš Komisiją* (C-199/92 P, Rink. p. I-4287, 155 punktas) ir 1999 liepos 8 d. Sprendimu *Montecatiniprieš Komisiją* (C-235/92 P, Rink. p. I-4539, 181 punktas), jis priminė, kad atitinkama įmonė turi įrodyti, jog ji tuose susitikimuose dalyvavo neturėdama jokių antikonkurencinių ketinimų, pateikdama įrodymų, kad ji savo konkurentams pranešė apie kitokius savo dalyvavimo tikslus.

47 Antra, Pirmosios instancijos teismas šią taisyklę taikė šios bylos aplinkybėms. Skundžiamo sprendimo 31 punkte jis pažymėjo, kad neginčijama, jog *Acerinox* dalyvavo Madrido susitikime ir kad šiame susitikime tam tikri plokščiųjų nerūdijančio plieno produktų gamintojai, pažeisdami EAPB sutarties 65 straipsnio 1 dalį, suderino savo veiksmus dėl dalies šių produktų galutinės kainos.

48 Vėliau Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo, ar *Acerinox* atsiribojo nuo kitų šio susitikimo dalyvių ir parodė savo ketinimą netaikyti papildomo lydinio mokesčio kitose nei Ispanijos Karalystė valstybėse narėse.

49 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 41 punkte konstatavo, kad *Acerinox* nepateikė tokių atsiribojimo įrodymų. Atvirkščiai, remdamasis *Acerinox* pareiškimu, padarytu atsakant į Komisijos pateiktus klausimus, jis nustatė, kad ši bendrovė neteigė per Madrido susitikimą laikiusis tokios pačios pozicijos kaip ir dėl papildomo lydinio mokesčio taikymo Ispanijoje, ir

pripažino, kad „dauguma dalyvių buvo už tai, kad papildomas lydinio mokestis būtų pradėtas taikyti kuo greičiau". Pirmosios instancijos teismas savo sprendimo 42 punkte nurodė, kad vėliau, 1994 m. vasario – gegužės mėnesiais, *Acerinox* skirtingose Europos valstybėse skirtingu metu taikė papildomą lydinio mokestį.

50 Iš to Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 43 punkte padarė išvadą, kad *Acerinox* negali pagrįstai tvirtinti, jog tokio paties kaip ir kitų šioje rinkoje esančių gamintojų papildomo lydinio mokesčio nustatymas yra paprasčiausi paraleliniai veiksmai, nes, prieš suvienodindamos šį mokestį, šios įmonės suvienodino papildomo lydinio mokesčio apskaičiavimo formulėje naudojamas referencines kainas.

51 Pirmosios instancijos teismas skundžiamojo sprendimo 45 punkte konstatavo, kad turi būti manoma, jog *Acerinox* dalyvavo kartelyje, kiek juo buvo siekiama taikyti papildomą lydinio mokestį kitose nei Ispanija valstybėse narėse.

52 Iš Pirmosios instancijos teismo atliktos analizės galima spręsti, kad jis teisingai pritaikė šio sprendimo 46 punkte minėtą taisyklę. Pirmiausia jis konstatavo, kad *Acerinox* dalyvavo aiškiai antikonkurenciniame susitikime, antra, ši įmonė nepateikė įrodymų, jog atsiribojo nuo šio susitikimo tikslų, susijusių su papildomo lydinio mokesčio nustatymu ir jo apskaičiavimu, ir, trečia, *Acerinox* taikė papildomą lydinio mokestį, jį apskaičiuodama pagal šio susitikimo metu patvirtintas taisykles, ir tik tada Pirmosios instancijos teismas atmetė galimybę, kad šis taikymas priskirtinas paraleliniams veiksmams.

53 Taigi Pirmosios instancijos teismas nustatė priežastinį Madrido susitikimo ir *Acerinox* elgesio kitose nei Ispanija valstybėse narėse ryšį ir visiškai pagrindė savo išvadą, kad ši įmonė buvo kartelio tose valstybėse narėse narė.

54 Todėl antrasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

55 Trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu *Acerinox* priekaištauja, kad Pirmosios instancijos teismas, vertindamas tariamo pažeidimo trukmę, taikė neteisingus teisinius kriterijus.

56 *Acerinox* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas 64 skundžiamo sprendimo punkte nuspręsdamas, jog Komisija pagrįstai manė, kad pažeidimas truko iki 1998 m. sausio mėnesio, tačiau nenurodydamas jokių suderintų veiksmų, kurie būtų vykę po kelių pirmųjų 1994 metų mėnesių, nors susitarimo galiojimas jau buvo pasibaigęs, neteisingai taikė skundžiamo sprendimo 63 punkte paminėtą Teisingumo Teismo praktiką šioje srityje. Jei pažeidimas ir būtų buvęs, tai jis tetruko pirmąjį 1994 metų pusmetį.

57 Iš šios teismų praktikos aišku, kad EB sutarties 85 straipsnio (po pakeitimų – EB 81 straipsnis), o pagal analogiją ir EAPB 65 straipsnio pažeidimas tęsiasi, tik kol atitinkamos įmonės ir toliau tam tikru būdu derina savo veiksmus. Tačiau šioje byloje nebuvo įrodyta, kad įmonės reguliariai ir koordinuotai būtų iš naujo svarsčiusios papildomą lydinio mokestį.

58 Komisija teigia, kad trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas klaidinga prielaida, nes jokioje skundžiamo sprendimo dalyje nėra pripažįstama, jog kartelis nustojo galioti praėjus keliems mėnesiams nuo 1994 metų pradžios.

59 Komisijos teigimu, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte teisingai nusprendė, kad to, jog *Acerinox* per visą svarstomą laikotarpį taikė Madrido susitikime nustatytas referencines kainas, negalima paaiškinti kitaip, kaip suderintais veiksmais, trukusiais ilgiau nei keli pirmieji 1994 metų mėnesiai.

Teisingumo Teismo vertinimas

60 Šiuo klausimu pakanka pastebėti, kad, priešingai nei teigia *Acerinox*, Pirmosios instancijos teismas nedarė prielaidos, jog kartelis pasibaigė prieš priimant ginčijamą sprendimą 1998 m. sausio 21 dieną. Iš skundžiamo sprendimo 60, 61, 63 ir 64 punktų veikiau matyti, kad, Pirmosios instancijos teismo nuomone, kartelis galiojo iki pat šio sprendimo priėmimo.

61 Skundžiamo sprendimo 60 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad iki tos datos *Acerinox* ir kitos bendrovės tebetaikė per Madrido susitikimą nustatytas referencines kainas. Sprendimo 61 punkte jis priminė, kad *Acerinox* inkriminuojamą pažeidimą sudarė tai, jog ši įmonė pagal formulę apskaičiuodama papildomą lydinio mokestį, naudojo tokias pačias referencines kainas kaip ir jos konkurentai, kurios buvo nustatytos suderinus veiksmus su kitais gamintojais. Pirmosios instancijos teismo nuomone, tai, jog ši įmonė, apskaičiuodama papildomą lydinio mokestį, nenustojo taikyti referencinių kainų, galima paaiškinti tik kaip suderintus veiksmus.

62 Skundžiamo sprendimo 63 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad susitarimo poveikis buvo juntamas iki pat ginčijamo sprendimo priėmimo ir šis kartelis nebuvo formaliai nutrauktas. Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 64 punkte nusprendė, kad kadangi *Acerinox*, prieš priimant šį sprendimą, neatsisakė taikyti Madrido susitarime nustatytų kainų, Komisija teisingai nusprendė, jog pažeidimas truko iki šios datos.

63 Todėl, kaip savo išvados 107 punkte nurodė generalinis advokatas, konstatuotina, kad *Acerinox* argumentas, jog Pirmosios instancijos teismas neteisingai taikė Teisingumo Teismo praktiką dėl konkurencijos taisyklių taikymo kartelio, kuris yra formaliai pasibaigęs, poveikiui, bet kuriuo atveju nepagrįstas, nes grindžiamas klaidinga prielaida, jog kartelis pasibaigė 1994 metais.

64 Todėl trečiasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

65 Ketvirtuoju apeliacinio skundo pagrindu *Acerinox* kaltina Pirmosios instancijos teismą skundžiamo sprendimo 62 punkte nemotyvavus argumento, pagal kurį 1994 m. liepos mėnesį nikelio kaina pasiekė savo pradinį lygį ir todėl suderinti veiksmai, kuriais kaltinamos šios įmonės, nebuvo veiksmingi, atmetimo.

66 *Acerinox* teigia, kad neginčytina, jog papildomo lydinio mokesčio formulė buvo naudojama jau 25 metus. Atsižvelgiant į tai, kad šios praktikos taikymo tikslas buvo sumažinti sumą, nuo kurios pradedamas taikyti jau anksčiau galiojęs papildomas lydinio mokestis, aplinkybė, kad 1994 m. liepos mėnesį nikelio kaina pasiekė savo pradinį lygį, yra reikšminga. Anot *Acerinox*, nuo šios datos suderinti veiksmai, skirti sumažinti sumą, nuo kurios pradedamas taikyti papildomas lydinio mokestis, neteko poveikio, nes papildomas lydinio mokestis bet kuriuo atveju galėjo būti taikomas pagal ankstesnę formulę.

67 Komisija teigia, kad *Acerinox* negali apsiriboti teiginiu, jog papildomas lydinio mokestis bet kuriuo atveju turėjo būti mokamas, neatsižvelgiant į tai, ar jis skaičiuojamas pagal anksčiau taikytą, ar naujai nustatytą formulę. Tai, kad 1994 m. liepos mėnesį nikelio kaina susilygino su senąja suma, nuo kurios pradedamas taikyti papildomas lydinio mokestis, buvo konjunktūrinis atsitiktinumas, susijęs su pokyčiais nikelio rinkoje. Komisija teigia, kad svarbu tai, jog pagal naują formulę apskaičiuotas papildomas lydinio mokestis, kad ir kokia būtų buvusi nikelio kaina, visada buvo didesnis už tą, kuris būtų mokamas pagal ankstesnį metodą.

Teisingumo Teismo vertinimas

68 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 62 punkte nustatė, kad, kadangi lydinio elementų referencinės kainos, kurios buvo pažeidimo objektas, nepasikeitė, aplinkybė, jog kažkuriuo metu nikelio kaina pasiekė savo „pradinį lygį", reiškia ne tai, kad susitarimas neteko savo antikonkurencinio pobūdžio, o tik kad apskaičiuojant papildomą lydinio mokestį turi būti atsižvelgiama į šią aplinkybę. Dėl šios priežasties Pirmosios instancijos teismas atmetė *Acerinox* pateiktą argumentą kaip nepagrįstą.

69 Šiuo klausimu reikia pasakyti, kad Pirmosios instancijos teismas atmetė *Acerinox* argumentą ir šį savo sprendimą motyvavo. Iš skundžiamo sprendimo 62 punkto matyti, kad suderintas žemesnės referencinės nikelio kainos nustatymas reiškė, jog papildomas lydinio mokestis buvo taikomas, jei nikelio kaina viršijo šią ribą. *Acerinox* niekaip nepaaiškina, kodėl nikelio kainos sumažėjimas nuo 1994 m. liepos mėnesio pašalino susitarimo pasekmes.

70 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, Pirmosios instancijos teismas pagrįstai atmetė *Acerinox* argumentą kaip nereikšmingą.

71 Todėl ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip aiškiai nepagrįstas.

Dėl penktojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

72 Penktuoju apeliacinio skundo pagrindu *Acerinox* kaltina Pirmosios instancijos teismą skundžiamo sprendimo 90 punkte, vertinant baudos neproporcingumą, neatsižvelgus į atitinkamų įmonių dydį. Ji visų pirma teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į jos ir *Usinor* užimamos rinkos dalies skirtumą, kuris yra 7 procentiniai punktai bei sudaro 65 % jos užimamos rinkos dalies, ir todėl turėjo būti laikomas labai reikšmingu. Be to, pagal Komisijos pranešimą dėl Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB Sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairių (OL C 9, 1998, p. 3, toliau – „gairės") didelis skirtumas tėra vienas iš kriterijų, dėl kurio bauda gali būti koreguojama. Todėl Pirmosios instancijos teismas nepakankamai motyvavo *Acerinox* paskirtos baudos proporcingumo įvertinimą.

73 Komisija teigia, kad dydis 65 % klaidina ir kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog Komisija nepadarė vertinimo klaidos, nustatydama, kad skirtumas tarp šių įmonių rinkų dalių nėra didelis ir nepateisina baudų koregavimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

74 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 77 punkte, vadovaudamasis gairėmis, patikrino metodo, kurį Komisija taikė nustatydama baudas, pagrįstumą. Šio sprendimo 78 ir 81 punkte jis pažymėjo, kad Komisija pradinį baudos dydį, laikydamasi gairių, nustatė atsižvelgdama į pažeidimo sunkumą.

75 Dėl Komisijos sprendimo šioms įmonėms skiriant baudas netaikyti korekcinių koeficientų Pirmosios instancijos teismas savo sprendimo 90 punkte nusprendė, kad ji pagrįstai galėjo grįsti savo sprendimą šių įmonių dydžiu ir ekonomine galia, konstatuodama, kad visos jos yra didelės, nes šios šešios įmonės gamino daugiau nei 80 % visų Europoje pagaminamų galutinių produktų iš nerūdijančio plieno.

76 Tame pačiame 90 punkte Pirmosios instancijos teismas patikslino, kad *Acerinox* atliktas jos užimamos rinkos dalies, kuri sudarė apie 11 %, palyginimas su *Usinor*, *AST* ir *Avesta* užimamomis rinkos dalimis, kurios buvo atitinkamai 18, 15 ir 14 %, neparodo „esminio skirtumo" gairių 1 punkto A dalies šeštosios pastraipos prasme, kuris pateisintų skirtingą vertinimą nustatant pažeidimo sunkumą.

77 Šiuo klausimu reikia vadovautis gairėmis. Jų 1 punkto A dalies šeštojoje pastraipoje nurodoma, kad tuomet, kai pažeidimas susijęs su keliomis įmonėmis, nustačius bazinės baudos dydį atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą „kai kuriais atvejais gali prireikti padidinti baudų dydžius <...> būtų atkreiptas dėmesys į kiekvienos

konkuruojančios įmonės nusikalstamos veikos specifinę svarbą ir tikrąją įtaką konkurencijai ypač ten, kur skiriasi to paties tipo pažeidimus darančių įmonių dydis".

78 Pirmosios instancijos teismas, nuspręsdamas, kad skirtumas tarp *Acerinox* užimamos rinkos dalies, sudarančios apie 11 %, ir *Usinor*, *AST* bei *Avesta* užimamų rinkos dalių, kurios buvo nuo 14 iki 18 %, nėra didelis, ir neatkreipdamas dėmesio į *Acerinox* nurodytus 65 %, nepadarė jokios vertinimo klaidos. Iš tiesų, kaip teisingai pažymėjo Komisija, šis skaičius yra klaidinantis, nes jis grindžiamas nepagrįstu palyginimu ir suteikia pernelyg didelę reikšmę skirtumui tarp šių įmonių realiai turimų rinkos dalių.

79 Be to, be tariamai didelio skirtumo tarp *Usinor* ir *Acerinox* užimamų rinkos dalių, pastaroji nepateikė jokių kitų kriterijų, kuriais remiantis pagal gairių 1 punkto A dalies šeštąją pastraipą baudos dydis turėtų būti koreguojamas.

80 Todėl reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai motyvavo savo išvadą, nurodydamas, jog skirtumas tarp šių įmonių užimamų rinkos dalių negalėtų pateisinti *Acerinox* skirtos baudos koregavimo ir teisingai nusprendė, kad baudos dydis nebuvo neproporcingas.

81 Esant šioms aplinkybėms penktasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl šeštojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

82 Kaip šeštąjį apeliacinio skundo pagrindą *Acerinox* nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą atsisakydamas sumažinti jai paskirtą baudą iki tokio paties lygio kaip ir kitoms kartelyje dalyvavusioms įmonėms, motyvuodamas tuo, kad ji ginčijo jai pareikštus kaltinimus, nors bendradarbiavo su Komisija panašiai kaip ir kitos įmonės. Šis atsisakymas buvo diskriminuojamojo pobūdžio ir pažeidžia pagrindinę teisę į gynybą.

83 *Acerinox* teigia, kad skundžiamo sprendimo 139 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad šių įmonių bendradarbiavimo su Komisija mastas, kiek tai susiję su faktų pripažinimu, t. y. dalyvavimas Madrido susitikime, per šį susitikimą vykusių diskusijų pobūdis ir priemonės, kurių buvo imtasi taikant papildomą lydinio mokestį, buvo panašus. Tačiau Pirmosios instancijos teismas *Acerinox* paskirtą baudą sumažino tik 20 %, o *Usinor* skirta bauda buvo sumažinta 40 %. *Acerinox* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas šias įmonės vertino skirtingai, atsižvelgdamas į tai, kaip, gavusios pranešimą apie kaltinimus, jos naudojosi savo teise į gynybą.

84 Komisija mano, kad, priešingai nei *Usinor* ir *Avesta,* kurios bendradarbiavo pripažindamos, jog dalyvavo imantis suderintų veiksmų, *Acerinox* bauda negalėjo būti sumažinta tiek pat, kiek ir šioms dviem įmonėms.

Teisingumo Teismo vertinimas

85 Siekiant išsiaiškinti, ar Pirmosios instancijos teismas, sumažindamas *Acerinox* skirtą baudą mažiau nei *Usinor* ir *Avesta* skirtas baudas, padarė teisės klaidą, reikia vadovautis Teisingumo Teismo praktika dėl Komisijos įgaliojimų vykdant išankstinius tyrimus ir administracines procedūras, atsižvelgiant į pareigą užtikrinti teisę į gynybą.

86 Pagal 1989 m. spalio 18 d. Sprendimą *Orkem prieš Komisiją* (374/87, Rink. p. 3283, 34 ir 35 punktai) Komisija turi teisę įpareigoti įmonę pateikti visą informaciją apie Komisijos žinomus faktus, tačiau ji negali įpareigoti įmonės pateikti atsakymų, kuriuose tokia įmonė turėtų pripažinti pažeidimą, kurį turi įrodyti Komisija.

87 Nors Komisija negali priversti įmonės prisipažinti dalyvavus darant pažeidimą, tai netrukdo jai nustatant baudos dydį atsižvelgti į tai, kad įmonė gera valia suteikė pagalbą išaiškinant pažeidimą.

88 Šiuo atžvilgiu iš 2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Finnboard prieš Komisiją* (C-298/98 P, Rink. p. I-10157), ypač iš jo 56, 59 ir 60 punktų, išplaukia, kad Komisija, nustatydama baudos dydį, gali atsižvelgti į įmonės suteiktą pagalbą, padėjusią lengviau nustatyti pažeidimą, ypač į jos prisipažinimą dalyvavus darant pažeidimą. Komisija jai padėjusiai įmonei gali labai sumažinti baudą, o įmonei, kuri tik neneigė pagrindinių faktinių aplinkybių, kuriomis Komisija grindė savo kaltinimus, baudą sumažinti galima daug mažiau.

89 Kaip savo išvados 140 punkte nurodė generalinis advokatas, prisipažinimas dėl inkriminuojamo pažeidimo, yra visiškai savanoriškas atitinkamos įmonės aktas. Ji visiškai nėra įpareigota prisipažinti dalyvavusi susitarime.

90 Todėl darytina išvada, kad tai, jog spręsdama, ar skirti mažesnę baudą, Komisija atsižvelgia į įmonės bendradarbiavimą su ja, įskaitant ir pažeidimo pripažinimą, nėra teisės į gynybą pažeidimas.

91 Būtent taip reikia suprasti bendradarbiavimo pranešimą, ypač jo D dalį, kurioje numatoma, kad Komisija baudą įmonei gali sumažinti 10–50 %, lyginant su bauda, kuri būtų paskirta visai nebendradarbiaujant, ypač jei įmonė praneša Komisijai neginčijanti faktų, kuriais pastaroji grindžia savo kaltinimus. Todėl galimas įmonės bendradarbiavimas, dėl kurio gali būti sumažinta jai skiriama bauda, yra ne tik faktų pripažinimas, bet ir prisipažinimas dalyvavus pažeidime.

92 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 146 punkte priminė, kad pagal ginčijamą sprendimą tik *Usinor* ir *Avesta* pripažino suderintus veiksmus. Jis patikslino, kad pagal ginčijamą sprendimą *Acerinox* pripažino suderintus veiksmus, tačiau neigė jame dalyvavusi, tai yra ji su Komisija bendradarbiavo mažiau nei *Usinor* ir *Avesta*.

93 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 147 punkte konstatavo, kad, nors *Acerinox* ir pripažino faktus, kuriais Komisija grindė savo sprendimą, ir tai buvo priežastis sumažinti jai skirtą baudą 10 %, iš byloje esančios medžiagos negalima daryti išvados, kad ji aiškiai prisipažino dalyvavusi darant pažeidimą.

94 Remdamasis Teisingumo Teismo praktika, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 148 punkte pagrįstai nusprendė, kad paskirtos baudos sumažinimas yra pagrįstas tik tuomet, kai atitinkamos įmonės elgesys leido Komisijai lengviau nustatyti pažeidimą, o taip nėra, jei įmonė, atsakydama į Komisijos pranešimą apie kaltinimus, neigė dalyvavusi darant pažeidimą.

95 Todėl Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 149 punkte teisingai nusprendė, kad Komisija, atsižvelgdama į *Acerinox* atsakymą į Komisijos pranešimą apie kaltinimus, teisingai įvertino, jog jos elgesys nedavė pagrindo dar labiau sumažinti jai skirtą baudą dėl bendradarbiavimo per administracinę procedūrą.

96 Todėl šeštasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

97 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad pagrįstas tik pirmasis *Acerinox* apeliacinio skundo pagrindas.

Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo iš dalies pasekmių

98 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmąją pastraipą, jei apeliacinis skundas pagrįstas ir Teisingumo Teismas panaikina Pirmosios instancijos teismo

sprendimą, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui.

99 Šiuo atveju bylą, kiek ji susijusi su *Acerinox* nurodytu pagrindu, kad nėra įrodymų, jog ji prisidėjo prie pažeidimo Ispanijos rinkoje ir ypač kad 1994 m. sausio mėnesio faksograma neturi įrodomosios galios, galima išspręsti.

Šalių argumentai

100 Pirmosios instancijos teisme *Acerinox* teigė, kad ji, nors ir dalyvavo Madrido susitikime, jo metu atsisakė dalyvauti bendroje papildomo lydinio mokesčio sistemoje ir todėl niekada nebuvo sudariusi jokio susitarimo dėl šio mokesčio taikymo. Ji teigia, kad 1994 m. sausio mėnesio faksograma, kurioje, kaip nurodoma ginčijamo sprendimo 33 punkte, rašoma, kad „Acerinox pareiškė, jog papildomas lydinio mokestis bus taikomas nuo 1994 m. balandžio 1 d. (jūs perskaitėte teisingai – balandžio!)", jokiu būdu nėra įrodymas, kad ji dalyvavo susitarime, be kita ko, ir Ispanijos rinkoje.

101 Dėl šios faksogramos ieškinyje Pirmosios instancijos teismui *Acerinox* nurodo:

„Ši informacija dėl (*Acerinox*) „pareiškimo", kuris nesutapo su kitų gamintojų pozicija, yra neteisinga. Nebuvo jokio tokio pobūdžio „pareiškimo". <...> vienintelė valstybė, kurioje *Acerinox* viešai skelbė savo kainoraštį ir taip „skelbė" savo kainas buvo Ispanija. Neginčytina, kad šis kainoraštis nebuvo keičiamas iki 1994 m. gegužės 20 d., kai ieškovė Komisijai ir savo klientams pranešė, jog nuo 1994 m. birželio

mėnesio ji savo papildomą lydinio mokestį suderins su savo konkurentų kitose valstybėse narėse jau nuo vasario taikomu mokesčiu."

102 Savo dublike, pateiktame Pirmosios instancijos teisme, *Acerinox* papildo, kad šioje faksogramoje jai priskirti žodžiai „greičiau patvirtina, kad nebuvo jokio susitarimo ar suderintų veiksmų, kuriais būtų numatyta, jog ieškovė papildomą lydinio mokestį pradės taikyti vėliau. Aišku, kad ši informacija yra klaidinga. Jei būtų buvęs susitarimas ar veiksmų derinimas, reikėtų tikėtis konkretaus pareiškimo".

Teisingumo Teismo vertinimas

103 Reikia priminti, kad, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 200 punkte, byloje dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo Komisija privalo įrodyti savo konstatuotus pažeidimus ir pateikti tokį pažeidimą sudariusių faktų įrodymus.

104 Šiuo atžvilgiu svarbu konstatuoti, kad Komisija nustatė nemažai faktų, kurių *Acerinox* neginčija:

— pirmiausia, Komisija ginčijamo sprendimo motyvuojamosios dalies 21 punkte nurodo, kad *Acerinox* suorganizavo Madrido susitikimą ir buvo viena iš jo dalyvių,

— vėliau, kaip nurodo pati *Acerinox*, ji nuo 1994 m. vasario mėnesio taikė papildomą lydinio mokestį Danijoje, o vėliau, kovo – birželio mėnesiais, ir kitose valstybėse narėse, apskaičiuodama jį pagal susitikime nustatytą formulę. Nuo tų pačių metų birželio mėnesio papildomą lydinio mokestį buvo numatyta taikyti Ispanijoje,

— galiausia, 1994 m. sausio mėn. faksogramoje, kurią parengė *Avesta* atstovas Madrido susitikime, *Acerinox* apibūdinama kaip viena iš šiame susitikime dalyvavusių ir savo ketinimą taikyti papildomą lydinio mokestį pareiškusių įmonių.

105 Nors *Acerinox* ginčija šios faksogramos interpretaciją, tačiau ji neginčija nei jos egzistavimo, nei to, kad ten pateikiama jos nuomonė. Taigi, kadangi ši faksograma buvo parengta po Madrido susitikimo ir joje buvo nurodyta, kad *Acerinox* pareiškė savo ketinimą per šį susitikimą nustatytą papildomą lydinio mokestį taikyti nuo 1994 m. sausio mėnesio, Komisija pagrįstai manė, jog šis dokumentas yra šios įmonės dalyvavimo darant pažeidimą įrodymas.

106 Aplinkybės, kad šioje faksogramoje minima data nesutapo su datomis, nuo kurių papildomas lydinio mokestis buvo pradėtas taikyti iš tikrųjų, nepakanka tam, kad dokumento būtų negalima laikyti įrodančiu *Acerinox* ketinimą tokį mokestį taikyti.

107 Atsižvelgiant į šio sprendimo 104 punkte nurodytas faktines aplinkybes, Komisija galėjo, nepadarydama vertinimo klaidos, prieiti išvadą, kad *Acerinox* dalyvavo kartelyje visose valstybėse narėse, įskaitant ir Ispaniją.

108 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad *Acerinox* grindžiant savo ieškinį Pirmosios instancijos teisme nurodytas pagrindas, pagal kurį 1994 m. sausio mėnesio faksograma negali būti jos dalyvavimo kartelyje įrodymas, nėra pagrįstas ir turi būti atmestas.

109 Todėl šiuo pagrindu grindžiamas *Acerinox* ieškinys Pirmosios instancijos teisme atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

110 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 122 straipsnio 1 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties Reglamento 69 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Acerinox*, o dauguma jos apeliacinio skundo pagrindų buvo atmesta ir taip pat buvo atmestas vienintelis ieškinio pagrindas, kurį Teisingumo Teismas išnagrinėjo iš dalies panaikinęs skundžiamą sprendimą, *Acerinox* turi būti nurodyta padengti bylinėjimosi išlaidas. Proceso pirmojoje instancijoje, kuriame buvo priimtas skundžiamas sprendimas, išlaidos padengiamos pagal to sprendimo 3 rezoliucinėje dalyje nustatytą tvarką.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti tą 2001 m. gruodžio 13 d. Europos Bendrijų pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acerinox prieš Komisiją* (T-48/98) dalį, kurioje atmetamas *Compañía española para la fabricación de aceros inoxydables SA* (*Acerinox*) nurodytas ieškinio pagrindas dėl nepakankamo jos tariamo dalyvavimo kartelyje Ispanijos rinkoje motyvavimo.**

2. **Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.**

3. **Atmesti *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA* (*Acerinox*) ieškinį dėl panaikinimo, grindžiamą Europos Bendrijų Komisijos klaida suteikiant įrodomąją galią 1994 m. sausio 14 d. *Avesta Sheffield AB* savo dukterinėms bendrovėms išsiųstai faksogramai.**

4. **Priteisti iš *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA* (*Acerinox*) bylinėjimosi išlaidas šioje instancijoje. Proceso pirmojoje instancijoje, kuriame buvo priimtas šio sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte nurodytas sprendimas, išlaidos padengiamos pagal to sprendimo 3 rezoliucinėje dalyje nustatytą tvarką.**

Parašai.